

กวนทีสุก

ที่ ศธ ๐๕๖๒/ว ๐๙๗๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
เลขที่ 5139
วันที่ 14 ก.ย. 2561
น.14

มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
แขวงจันทรเกษม เขตจตุจักร
กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐

๑๐ กันยายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขอให้พิจารณาร่างคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

อ้างถึง ๑. คำสั่งที่ ๐๐๘/๒๕๖๑ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ

๒. คำสั่งที่ ๐๐๙/๒๕๖๑ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ (เพิ่มเติม)

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ร่างคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในฯ ระดับคณะ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. ร่างคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในฯ ระดับสถาบัน จำนวน ๑ ฉบับ
๓. แบบฟอร์มให้ความคิดเห็นร่างคู่มือฯ จำนวน ๑ ฉบับ

ตามที่ได้ประชุมเพื่อจัดทำร่างคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในให้สอดคล้องกับประกาศ กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑ ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ และการดำเนินงาน ตามอัตลักษณ์ของแต่ละมหาวิทยาลัยอย่างแท้จริง ซึ่งได้นำเสนอร่างคู่มือดังกล่าวต่อที่ประชุมอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏ ในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๑ เพื่อพิจารณา เห็นชอบในการจัดทำร่างคู่มือดังกล่าว โดยรายละเอียดเกณฑ์ตัวบ่งชี้ในส่วนของระดับคณะและสถาบันยังคง เกณฑ์เดิมของ สกอ. จำนวน ๑๓ ตัวบ่งชี้แต่เพิ่มตัวบ่งชี้ใหม่ จำนวน ๓ ตัวบ่งชี้ ที่ตอบสนองต่อการเป็นสถาบัน เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ดังนั้นจึงมีตัวบ่งชี้ทั้งสิ้น ๑๖ ตัวบ่งชี้ (รายละเอียดตามเอกสารแนบ) และตัวบ่งชี้ระดับ หลักสูตรยังคงใช้เกณฑ์เดิมของ สกอ. ทั้งหมด

ในการนี้ เพื่อให้การดำเนินงานจัดทำคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและสามารถนำไปเป็นแนวทางในการประเมินคุณภาพ การศึกษาได้จริงในปีการศึกษา ๒๕๖๑ จึงขอให้ท่านพิจารณาให้ความคิดเห็นเกณฑ์คู่มือดังกล่าว พร้อมทั้ง รายงานกลับทางอีเมล qa@chandra.ac.th ภายในวันศุกร์ที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๑ เพื่อจะได้นำข้อคิดเห็น ไปปรับปรุงคู่มือต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการ จะขอบคุณยิ่ง

คำสั่ง

เรียน อธิการบดี (ผ่านรองอธิการบดีฝ่าย.....)
☐ เพื่อโปรดทราบ
☐ เพื่อโปรดพิจารณา
☐ ความชอบงบประมาณ.....

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์สุมาลี ไชยสุภารกุล)

ประธานคณะกรรมการจัดทำคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ระดับอุดมศึกษา กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ขอแจ้งให้ทราบ
คุณทพ.วิเศษ
ในการประชุม
เพื่อพิจารณา
ใน สัปดาห์ที่ 3 ต่อ
ใน สัปดาห์ที่ 3 ต่อ

สำนักประกันคุณภาพการศึกษา
โทรศัพท์ ๐ ๒๙๔๒ ๖๘๐๐ ต่อ ๗๐๔๙, ๗๐๕๐
โทรสาร ๐ ๒๙๔๑ ๘๑๑๙
จดหมายอิเล็กทรอนิกส์: qa@chandra.ac.th

0

ส่งแล้ว
วันที่ 17 ก.ย. 2561

16 ก.ย. 2561

ตัวบ่งชี้ระดับคณะ

องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ

การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันพึงให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ในรูปแบบต่างๆ ตามความถนัดและในด้านที่สถาบันมีความเชี่ยวชาญการให้บริการทางวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม โดยให้บริการทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน หน่วยงานอิสระ หน่วยงานสาธารณะ ชุมชน และสังคมโดยกว้าง รูปแบบการให้บริการทางวิชาการมีความหลากหลาย เช่น การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรของสถาบัน เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการให้คำปรึกษา ให้การอบรม จัดประชุมหรือสัมมนาวิชาการ ทำงานวิจัยเพื่อตอบคำถามต่างๆ หรือเพื่อขึ้นเนะสังคมการให้บริการทางวิชาการนอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้ว สถาบันยังได้รับประโยชน์ในด้านต่างๆ คือเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์อันจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตร มีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย พัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่างๆซึ่งเป็นแหล่งงานของนักศึกษาและเป็นการสร้างรายได้ของสถาบันจากการให้บริการทางวิชาการด้วย

ตัวบ่งชี้ จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ คือ

- ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม
- ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 ระบบและกลไกการพัฒนาท้องถิ่น
- ตัวบ่งชี้ที่ 3.3 จำนวนโครงการบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นภายใต้ศาสตร์พระราชาในการพัฒนาท้องถิ่น ที่เข้มแข็งและยั่งยืน

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม
 ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การบริการวิชาการเป็นภารกิจหลักอีกอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา คณะควรคำนึงถึงกระบวนการในการให้บริการวิชาการแก่สังคม โดยศึกษาความต้องการของกลุ่มเป้าหมายนำมาจัดทำแผนบริการวิชาการประจำปีทั้งการบริการวิชาการที่ทำให้เกิดรายได้และการบริการวิชาการที่คณะจัดทำเพื่อสร้างประโยชน์แก่ชุมชน โดยมีการประเมินความสำเร็จของการบริการวิชาการ และนำมาจัดทำเป็นแผนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนแก่นักศึกษาให้มีประสบการณ์จากสภาพจริงและนำมาใช้ประโยชน์จนเกิดผลลัพธ์ที่สร้างความพึงพอใจต่อชุมชนและสังคมอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

เกณฑ์มาตรฐาน

1. จัดทำแผนการบริการวิชาการประจำปีที่สุดสอดคล้องกับความต้องการของสังคมและกำหนดตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จในระดับแผนและโครงการบริการวิชาการแก่สังคมและเสนอกรรมการประจำคณะเพื่อพิจารณาอนุมัติ
2. โครงการบริการวิชาการแก่สังคมตามแผน มีการจัดทำแผนการใช้ประโยชน์จากการบริการวิชาการเพื่อให้เกิดผลต่อการพัฒนานักศึกษา ชุมชน หรือสังคม
3. โครงการบริการวิชาการแก่สังคมในข้อ 1 อย่างน้อยต้องมีโครงการที่บริการแบบให้เปล่า
4. ประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ของแผนและโครงการบริการวิชาการแก่สังคมในข้อ 1 และนำเสนอกรรมการประจำคณะเพื่อพิจารณา
5. นำผลการประเมินตามข้อ 4 มาปรับปรุงแผนหรือพัฒนาการให้บริการวิชาการสังคม
6. คณะมีส่วนร่วมในการบริการวิชาการแก่สังคมในระดับสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ
1 ข้อ	2 ข้อ	3 - 4 ข้อ	5 ข้อ	6 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 ระบบและกลไกการพัฒนาท้องถิ่น ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจพัฒนาคนในชุมชนให้มีจิตสำนึกในการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 มาตรา 7 กำหนดให้ “มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่นที่เสริมสร้างพลังปัญญาของแผ่นดิน ฟื้นฟูพลังการเรียนรู้ เชิดชูภูมิปัญญาท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปวิทยา เพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน มีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน” ประกอบกับยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560 – 2579) ในยุทธศาสตร์ที่ 1 มุ่งเน้นการพัฒนาท้องถิ่น โดยบูรณาการพันธกิจสัมพันธ์เพื่อยกระดับเศรษฐกิจของท้องถิ่นตามบริบทและความต้องการของชุมชนท้องถิ่น ส่งเสริมการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นด้านศาสนา ด้านศิลปะและวัฒนธรรม ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านกีฬา ด้านสุขภาพ ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ชุมชนท้องถิ่นได้รับการพัฒนาและสามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีส่วนร่วมในการกำหนดท้องถิ่นหรือองค์การเป้าหมายของการให้บริการทางวิชาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ภายใต้ศาสตร์พระราชากับสถาบัน
 2. จัดทำแผนบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ภายใต้ศาสตร์พระราชาและแผนการนำไปใช้ประโยชน์
 3. ดำเนินการตามแผนการบริการทางวิชาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ภายใต้ศาสตร์พระราชาที่กำหนดไว้ตามข้อ 2
 4. ประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ของแผนและโครงการบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นภายใต้ศาสตร์พระราชาตามข้อ 2 และนำเสนอคณะกรรมการประจำคณะเพื่อพิจารณา
 5. นำผลการประเมินตามข้อ 4 ไปปรับปรุงในปีต่อไป
- หมายเหตุ โครงการใช้ในการประเมินในตัวบ่งชี้ที่ 3.1 ไม่สามารถนำมาตอบซ้ำในตัวบ่งชี้ที่ 3.2 ได้

เกณฑ์การประเมิน

1 คะแนน	2 คะแนน	3 คะแนน	4 คะแนน	5 คะแนน
มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ
1 ข้อ	2 ข้อ	3 ข้อ	4 ข้อ	5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ 3.3 จำนวนโครงการบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นภายใต้ศาสตร์พระราชาในการพัฒนาท้องถิ่นที่เข้มแข็งและยั่งยืน
ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นหน่วยงานในการส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่นโดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ มาตรา 7 กล่าวว่า ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เสริมสร้างพลังปัญญาของแผ่นดิน ฟื้นฟูพลังการเรียนรู้ เชิดชูภูมิปัญญาของท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปวิทยา เพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน มีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษา ส่งเสริมวิชาการ และวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครู และดำเนินการตามมาตรา 8 เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา 7 โดยให้กำหนดภาระหน้าที่ของมหาวิทยาลัยในด้านการแสวงหาความจริงเพื่อสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ บนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และภูมิปัญญาสากล และศึกษาและแสวงหาแนวทางพัฒนาเทคโนโลยีพื้นบ้านและเทคโนโลยีสมัยใหม่ให้เหมาะสมกับการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพของคนในท้องถิ่น รวมถึงแสวงหาแนวทาง เพื่อส่งเสริมให้เกิดการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืนเพื่อยกระดับเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่นตามบริบทและความต้องการของท้องถิ่น ส่งเสริมการพัฒนาท้องถิ่นอย่างเข้มแข็งและยั่งยืน

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของโครงการบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นภายใต้ศาสตร์พระราชาในการพัฒนาท้องถิ่นที่เข้มแข็งและยั่งยืน ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 20 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของโครงการบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นภายใต้ศาสตร์พระราชาในการพัฒนาท้องถิ่นที่เข้มแข็งและยั่งยืน ตามสูตร

จำนวนโครงการบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นภายใต้ศาสตร์พระราชา ในการพัฒนาท้องถิ่นที่เข้มแข็งและยั่งยืน	$\times 100$
จำนวนโครงการภายใต้ศาสตร์พระราชาที่ดำเนินการทั้งหมด	

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

คะแนนที่ได้ =

ร้อยละของโครงการบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นภายใต้ศาสตร์พระราชา ในการพัฒนาท้องถิ่นที่เข้มแข็งและยั่งยืน ร้อยละของโครงการบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นภายใต้ศาสตร์พระราชา ในการพัฒนาท้องถิ่นที่เข้มแข็งและยั่งยืน ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5	X 5
--	-----

องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมถือเป็นพันธกิจสำคัญประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาจึงต้องมีระบบและกลไกการดำเนินงานด้านนี้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ โดยอาจมีจุดเน้นเฉพาะที่แตกต่างกันตามปรัชญา และธรรมชาติของแต่ละสถาบัน และมีการบูรณาการเข้ากับพันธกิจอื่นๆ โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิต รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมที่ฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสาน พัฒนา เผยแพร่ศิลปะ และวัฒนธรรมสร้างสรรค์ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นรากฐานการพัฒนาองค์ความรู้ที่ดีขึ้น

ตัวบ่งชี้ จำนวน 1 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 การอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบทอด และ เผยแพร่วัฒนธรรม/ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ระบบและกลไกการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ
คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาต้องมีนโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมทั้งการอนุรักษ์ ฟิ้นฟู สืบสาน เผยแพร่วัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่นตามจุดเน้นของ คณะ และ สถาบันอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

เกณฑ์มาตรฐาน

1. กำหนดผู้รับผิดชอบในการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
2. จัดทำแผนด้านทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และกำหนดตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผน รวมทั้งจัดสรรงบประมาณเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน
3. กำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนด้านทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
4. ประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ที่วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนด้านทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
5. นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือกิจกรรมด้านทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
6. เผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชน
7. กำหนดหรือสร้างมาตรฐานด้านศิลปะและวัฒนธรรมซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ
1 ข้อ	2 ข้อ	3 - 4 ข้อ	5 ข้อ	6 - 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ 4.2 การอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบทอด และ เผยแพร่ วัฒนธรรม/ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการและ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

จาก พรบ.ราชภัฏ มาตรา 8 (1) ที่กำหนดให้ คณะแสวงหาความจริง เพื่อสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ บนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และภูมิปัญญาสากล จึงให้มีกระบวนการในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบทอด และ เผยแพร่ วัฒนธรรม/ภูมิปัญญาท้องถิ่น สู่นักศึกษา ประชาชนและอาจเผยแพร่สู่สากล รวมถึงการ ร่วมกันกำหนดเป็นอัตลักษณ์ของชุมชนสังคม จากวัฒนธรรม/ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เด่นชัด และได้รับการ ยอมรับ มีการบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอน และประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบันที่มีลักษณะ สังคมพหุวัฒนธรรมได้อย่างกลมกลืน โดยรักษาอัตลักษณ์ของท้องถิ่นและความเป็นไทย ได้อย่างเด่นชัด และสามารถนำไปสร้างประโยชน์ทางเศรษฐกิจ ทั้งนี้ภายใต้การกำหนดกลยุทธ์ แผนงาน วิธีการ ที่ดีและมี ประสิทธิภาพ

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีแผนการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบทอด และ เผยแพร่ วัฒนธรรม/ภูมิปัญญาท้องถิ่น และ แผนงานในการ กำหนดอัตลักษณ์ของชุมชนสังคม จากวัฒนธรรม/ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เด่นชัด สู่นักศึกษา ประชาชน ที่ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสังคมพหุวัฒนธรรมได้อย่างกลมกลืน โดยมีความร่วมมือระหว่างคณะ หรือ หน่วยงานเทียบเท่า และสถาบันกับชุมชนภายนอก

2. กำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนฯ จากข้อ 1

3. มีการบูรณาการแผนฯ จากข้อ 1 กับการเรียนการสอนในคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า

4. มีการประเมินผลการดำเนินการตามแผนฯ จากข้อ 1 และนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนในปี

ต่อไป

5. เผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการตามแผนฯ จากข้อ 1 ต่อสาธารณชน

เกณฑ์การประเมิน

1 คะแนน	2 คะแนน	3 คะแนน	4 คะแนน	5 คะแนน
มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ
1 ข้อ	2 ข้อ	3 ข้อ	4 ข้อ	5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ระดับสถาบัน

องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการแก่สังคม

การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันพึงให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ในรูปแบบต่างๆ ตามความถนัดและในด้านที่สถาบันมีความเชี่ยวชาญการให้บริการทางวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม โดยให้บริการทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน หน่วยงานอิสระ หน่วยงานสาธารณะ ชุมชน และสังคมโดยกว้าง รูปแบบการให้บริการทางวิชาการมีความหลากหลาย เช่น การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรของสถาบัน เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ ให้คำปรึกษา ให้การอบรม จัดประชุมหรือสัมมนา วิชาการ ทำงานวิจัยเพื่อตอบคำถามต่างๆ หรือเพื่อชี้แนะสังคม การให้บริการทางวิชาการ นอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้ว สถาบันยังได้รับประโยชน์ในด้านต่างๆ คือ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์อันจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตร มีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านการจัดการเรียนการสอน และการวิจัย พัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่างๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนักศึกษาและเป็นการสร้างรายได้ของสถาบันจากการให้บริการทางวิชาการด้วย

ตัวบ่งชี้ จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ คือ

- ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม
- ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 ระดับความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมาย การส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา
- ตัวบ่งชี้ที่ 3.3 การส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา

ตัวบ่งชี้ 3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การบริการวิชาการเป็นภารกิจหลักอีกอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันควรคำนึงถึงกระบวนการในการให้บริการวิชาการแก่สังคม โดยการศึกษาความต้องการของกลุ่มเป้าหมายนำมาจัดทำแผนบริการวิชาการ ทั้งการบริการวิชาการที่ทำให้เกิดรายได้และการบริการวิชาการที่สถาบันจัดทำเพื่อสร้างประโยชน์แก่ชุมชนหรือสังคมโดยมีการประเมินความสำเร็จของการบริการวิชาการ และนำมาจัดทำเป็นแผนการใช้ประโยชน์จนเกิดผลลัพธ์ที่สร้างความพึงพอใจต่อชุมชนและสังคมอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

เกณฑ์มาตรฐาน

1. กำหนดชุมชนหรือองค์การเป้าหมายของการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม โดยมีความร่วมมือระหว่างคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า
2. จัดทำแผนบริการวิชาการโดยมีส่วนร่วมจากชุมชนหรือองค์การเป้าหมายที่กำหนดในข้อ 1
3. ชุมชนหรือองค์การเป้าหมายได้รับการพัฒนาและมีความเข้มแข็งที่มีหลักฐานที่ปรากฏชัดเจน
4. ชุมชนหรือองค์การเป้าหมายดำเนินการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง
5. สถาบันสามารถสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกในการพัฒนาชุมชนหรือองค์การเป้าหมาย
6. ทุกคณะมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามแผนบริการทางวิชาการแก่สังคมของสถาบันตาม ข้อ 2 โดยมีจำนวนอาจารย์เข้าร่วมไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ของอาจารย์ทั้งหมดของสถาบัน ทั้งนี้ต้องมีอาจารย์มาจากทุกคณะ
7. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อการให้บริการทางวิชาการ โดยคำนึงถึงการใช้นวัตกรรมเพื่อตอบโจทย์การพัฒนา หรือสนับสนุนให้ชุมชนสร้างสังคมคุณภาพ รองรับโอกาสและความท้าทายในอนาคต และนำผลจากการประเมินไปปรับปรุงแผนบริการวิชาการในปีต่อไป

เกณฑ์การประเมิน

1 คะแนน	2 คะแนน	3 คะแนน	4 คะแนน	5 คะแนน
มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ
1 ข้อ	2 ข้อ	3 - 4 ข้อ	5 ข้อ	6- 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 ระดับความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมาย การส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา
ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องมีการกำหนดทิศทางการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาที่สามารถถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติงานประจำปีที่ส่งต่อการบรรลุเป้าหมายอย่างชัดเจน การประเมินความสำเร็จของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ที่กำหนดจึงเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้มหาวิทยาลัยราชภัฏสามารถวิเคราะห์อุปสรรคและสภาพปัญหาในการพัฒนาการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏให้มีคุณภาพและมีความก้าวหน้าอย่างยั่งยืน

เกณฑ์มาตรฐาน

ร้อยละของความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้การส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาโดยแปลงค่าร้อยละของความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ในแผนเป็นคะแนนระหว่าง 0 - 5 โดยกำหนดให้คะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 80

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณร้อยละของความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ในแผนการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา

$$\frac{\text{จำนวนตัวบ่งชี้ที่กำหนดในแผนการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาที่บรรลุเป้าหมาย}}{\text{จำนวนตัวบ่งชี้ที่กำหนดในแผนการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ในแผนการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา}}{\text{ร้อยละของความสำเร็จที่บรรลุเป้าหมายที่ได้คะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

ตัวบ่งชี้ที่ 3.3
ชนิดตัวบ่งชี้

การส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา
กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏ ภูเก็ตศาสตร์ เพื่อการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยมีการจัดทำแผนเพื่อพัฒนาการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษานำไปสู่การพัฒนางานวิจัย

เกณฑ์มาตรฐาน

1. จัดทำแผนการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่มีความสอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพ
2. มีการดำเนินงานตามแผนการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา
3. มีการกำกับ ติดตามผลการดำเนินงานตามแผนการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา
4. มีการประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาและรายงานผลการดำเนินงานต่อกรรมการบริหารหน่วยงานเพื่อพิจารณา
5. มีการนำผลการพิจารณา ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของกรรมการบริหารหน่วยงานไปปรับปรุงการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาในปีถัดไป
6. มีการเผยแพร่การส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาและมีแนวปฏิบัติที่ดีที่สามารถเทียบเคียงกับสถาบันอื่น

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินงาน	มีการดำเนินงาน	มีการดำเนินงาน	มีการดำเนินงาน	มีการดำเนินงาน
1 ข้อ	2 ข้อ	3 ข้อ	4 ข้อ	5-6 ข้อ

องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมถือเป็นพันธกิจสำคัญประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้นสถาบันจึงต้องมีระบบและกลไกการดำเนินงานด้านนี้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ โดยอาจมีจุดเน้นเฉพาะที่แตกต่างกันตามปรัชญา และธรรมชาติของแต่ละสถาบัน และมีการบูรณาการเข้ากับพันธกิจอื่นๆ โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิต รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมที่ฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสาน พัฒนา เผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรมส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นรากฐานการพัฒนาองค์ความรู้ที่ดีขึ้น

ตัวบ่งชี้ จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 การอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน และ เผยแพร่วัฒนธรรม/ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาต้องมีนโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการงานทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมทั้งการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน เผยแพร่วัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่นตามจุดเน้นของสถาบันอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

เกณฑ์มาตรฐาน

1. กำหนดผู้รับผิดชอบในการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
2. จัดทำแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และกำหนดตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผน รวมทั้งจัดสรรงบประมาณเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน
3. กำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
4. ประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ที่วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
5. นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือกิจกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
6. เผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชน
7. กำหนดหรือสร้างมาตรฐานด้านศิลปะและวัฒนธรรมซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ
1 ข้อ	2 ข้อ	3 - 4 ข้อ	5 ข้อ	6 - 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ 4.2 การอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบทอด และ เผยแพร่ วัฒนธรรม/ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการและ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

จาก พรบ.ราชภัฏ มาตรา 8 (1) ที่กำหนดให้ มหาวิทยาลัย แสวงหาความจริง เพื่อสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ บนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และภูมิปัญญาสากล จึงให้มีกระบวนการในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบทอด และ เผยแพร่ วัฒนธรรม/ภูมิปัญญาท้องถิ่น สุนักศึกษา ประชาชนและอาจเผยแพร่สู่สากล รวมถึงการร่วมกันกำหนดเป็นอัตลักษณ์ของชุมชนสังคม จากวัฒนธรรม/ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เด่นชัด และได้รับการยอมรับ มีการบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอน และประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบันที่มีลักษณะสังคมพหุวัฒนธรรมได้อย่างกลมกลืน โดยรักษาอัตลักษณ์ของท้องถิ่นและความเป็นไทย ได้อย่างเด่นชัด และสามารถนำไปสร้างประโยชน์ทางเศรษฐกิจ ทั้งนี้ภายใต้การกำหนดกลยุทธ์ แผนงาน วิธีการที่ดีและมีประสิทธิภาพ

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีแผนการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบทอด และ เผยแพร่ วัฒนธรรม/ภูมิปัญญาท้องถิ่น และ แผนงานในการกำหนดอัตลักษณ์ของชุมชนสังคม จากวัฒนธรรม/ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เด่นชัด สุนักศึกษา ประชาชน ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสังคมพหุวัฒนธรรมได้อย่างกลมกลืน โดยมีความร่วมมือระหว่างคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่ากับชุมชนภายนอก
2. มีการบูรณาการแผนฯ จากข้อ 1 กับการเรียนการสอนในทุกคณะ
3. อย่างน้อย 1 ชุมชน เกิดอัตลักษณ์ของชุมชนสังคม จากวัฒนธรรม/ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เด่นชัด และได้รับการยอมรับหรือ อย่างน้อย 1 ชุมชน มีการนำวัฒนธรรม/ภูมิปัญญาท้องถิ่น/อัตลักษณ์ของชุมชนไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบันได้อย่างกลมกลืน โดยรักษาอัตลักษณ์ของท้องถิ่นและความเป็นไทย ได้อย่างเด่นชัด
4. อย่างน้อย 1 ชุมชน มีการนำศิลปวัฒนธรรม/ภูมิปัญญาท้องถิ่นไปสร้างประโยชน์ทางเศรษฐกิจตามแผนในข้อ 1 และนำไปใช้ประโยชน์อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน
5. มีการประเมินผลการดำเนินการตามแผนและนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนในปีต่อไป

เกณฑ์การประเมิน

1 คะแนน	2 คะแนน	3 คะแนน	4 คะแนน	5 คะแนน
มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ
1 ข้อ	2 ข้อ	3 ข้อ	4 ข้อ	5 ข้อ

มติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
ครั้งที่ 8 / 2561 วันอังคารที่ 18 กันยายน 2561 เวลา 13.00 น. ณ ห้องประชุม ชั้น 4
อาคารเรียนรวมและอำนวยการ (ตึก 14) มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

วาระที่ 5.15 พิจารณาร่างคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา
กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ประเด็นข้อคิดเห็นเกี่ยวกับร่างเกณฑ์คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา กลุ่ม
มหาวิทยาลัยราชภัฏ โดย มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ได้แจ้งมายังมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร โดยขอให้พิจารณาร่าง
คู่มือประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการ
ประเมินคุณภาพการศึกษาภายในให้สอดคล้องกับกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน พ.ศ.
2561 ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ และการดำเนินงานตามอัตลักษณ์ของแต่ละมหาวิทยาลัยอย่างแท้จริง
รายละเอียดตามความแจ้งแล้วนั้น มหาวิทยาลัยได้นำข้อมูลดังกล่าวนำเสนอที่ประชุมที่ประชุมคณะกรรมการ
บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร เพื่อพิจารณาเมื่อวันที่ 18 กันยายน 2561 มติที่ประชุมมีดังนี้

ตัวบ่งชี้ระดับคณะ

ตัวบ่งชี้ 3.2 ระบบและกลไกการพัฒนาท้องถิ่น

1. ควรปรับชื่อตัวบ่งชี้ 3.2 เป็น ระบบและกลไกการพัฒนาท้องถิ่นภายใต้ศาสตร์พระราชา เพื่อให้มีความจำเพาะและแตกต่างจากการบริการวิชาการทั่วไปในตัวบ่งชี้ 3.1
2. เกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 5 ควรปรับโดยเพิ่มเติมเกี่ยวกับผลลัพธ์หรือผลกระทบที่เกิดจากการพัฒนาท้องถิ่นภายใต้ศาสตร์พระราชา
3. เกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1 กำหนดให้คณะมีส่วนร่วมในการกำหนดท้องถิ่นหรือองค์กรเป้าหมายของการให้บริการวิชาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นภายใต้ศาสตร์พระราชา ดังนั้นในตัวบ่งชี้ระดับมหาวิทยาลัยจึงควรปรับตัวบ่งชี้เกี่ยวกับกำหนดระบบกลไกการพัฒนาท้องถิ่นภายใต้ศาสตร์พระราชาในระดับมหาวิทยาลัยด้วย
4. เกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 2 อาจเพิ่มเติมเกณฑ์ โดยในการทำแผนบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นนั้น ควรให้ประชาชน หรือผู้นำชุมชนของพื้นที่เป้าหมายมีส่วนร่วมในการจัดทำแผน
5. ในส่วนของคณะครุศาสตร์ที่ต้องรับผิดชอบตัวบ่งชี้เกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ระดับมหาวิทยาลัยด้วยนั้น อาจเป็นภาระงานที่มากเกินไป ดังนั้นในส่วนของคณะครุศาสตร์อาจปรับเกณฑ์ให้มีความยืดหยุ่นในการดำเนินการที่สามารถตอบตัวบ่งชี้

3.2 ระดับและตัวบ่งชี้ 3.3 ระดับมหาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้ 3.3 จำนวนโครงการบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นภายใต้ศาสตร์พระราชาในการพัฒนาท้องถิ่นที่เข้มแข็งและยั่งยืน

1. ควรปรับชื่อตัวบ่งชี้ 3.3 เป็นจำนวนโครงการบริการวิชาการที่พัฒนาท้องถิ่นให้เข้มแข็งและยั่งยืนภายใต้ศาสตร์พระราชา
2. ควรเพิ่มเติมนิยามของคำว่า การพัฒนาท้องถิ่นที่เข้มแข็งและยั่งยืนว่า ท้องถิ่นต้องมีลักษณะเช่นใดบ้าง จึงจะพิจารณาได้ว่าท้องถิ่นที่ได้รับการพัฒนานั้นมีความเข้มแข็งและยั่งยืน

ตัวบ่งชี้ 4.2 การอนุรักษ์ พันธุ์ สืบทอด และเผยแพร่วัฒนธรรม/ภูมิปัญญาท้องถิ่น

1. เกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1 ดีความได้ยากมาก เนื่องจากความไม่ชัดเจนของข้อความของเกณฑ์ ควรนิยามแผนการอนุรักษ์ พันธุ์ สืบทอด และเผยแพร่ วัฒนธรรม/ภูมิปัญญาท้องถิ่น กับแผนงานในการกำหนดอัตลักษณ์ของชุมชน ว่ามีลักษณะเช่นใด อยู่ในแผนฉบับเดียวกันหรือไม่ แล้วต้องถ่ายทอดสู่นักศึกษาและประชาชนหรือไม่ การนำไปประยุกต์ใช้ในสังคมพหุวัฒนธรรมคือแผนที่กำหนดต้องมีลักษณะที่นำไปประยุกต์ใช้ หรือนักศึกษา ประชาชนนำไปประยุกต์ใช้ เป็นต้น
 2. แผนด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ในตัวบ่งชี้ 4.1 และแผนการอนุรักษ์ พันธุ์ สืบทอด และเผยแพร่ วัฒนธรรม/ภูมิปัญญาท้องถิ่น แผนงานในการกำหนดอัตลักษณ์ของชุมชน ในตัวบ่งชี้ 4.2 ควรอยู่ในแผนเดียวกัน โดยกำหนดเป็นแผนด้านการทำนุบำรุง อนุรักษ์ พันธุ์ สืบทอด และเผยแพร่ ศิลปะวัฒนธรรมหรือภูมิปัญญาท้องถิ่น
 3. ตัวบ่งชี้ 4.1 และ 4.2 ระดับคณะ อาจปรับเกณฑ์มาตรฐานรวมกันเป็น 1 ตัวบ่งชี้ได้
 4. ควรกำหนดให้ชัดเจนว่า เครื่องหมาย / ในตัวบ่งชี้ 4.2 นั้นหมายถึง และ หรือ หรือ
- ตัวบ่งชี้ระดับมหาวิทยาลัย**

ตัวบ่งชี้ 3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม

1. เกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 7 ดีความได้ยากมาก เนื่องจากความไม่ชัดเจนของข้อความของเกณฑ์ ควรกำหนดให้ชัดเจนว่าการประเมินความพึงพอใจต้องประเมินในประเด็นใดบ้าง และนิยามประเด็นที่ต้องประเมินให้ชัดเจน เช่นต้องนิยามคำว่า การใช้นวัตกรรมเพื่อตอบโจทย์การพัฒนา การสนับสนุนให้ชุมชนสร้างสังคมคุณภาพ รองรับโอกาสและความท้าทายในอนาคต หมายถึงอะไร
2. เกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 7 กำหนดให้มีการประเมินความพึงพอใจในประเด็นต่างๆ ซึ่งอาจยังไม่สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1-6 ซึ่งยังไม่ได้กำหนดประเด็นต่าง ๆ ที่ต้องประเมินไว้

ตัวบ่งชี้ 4.2 การอนุรักษ์ พันธุ์ สืบทอด และเผยแพร่วัฒนธรรม/ภูมิปัญญาท้องถิ่น

1. เกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1 ดีความได้ยากมาก เนื่องจากความไม่ชัดเจนของข้อความของเกณฑ์ ควรนิยามแผนการอนุรักษ์ พันธุ์ สืบทอด และเผยแพร่ วัฒนธรรม/ภูมิปัญญาท้องถิ่น กับแผนงานในการกำหนดอัตลักษณ์ของชุมชน ว่ามีลักษณะเช่นใด อยู่ในแผนฉบับเดียวกันหรือไม่ แล้วต้องถ่ายทอดสู่นักศึกษาและประชาชนหรือไม่ การนำไปประยุกต์ใช้ในสังคมพหุวัฒนธรรมคือแผนที่กำหนดต้องมีลักษณะที่นำไปประยุกต์ใช้ หรือนักศึกษา ประชาชนนำไปประยุกต์ใช้ เป็นต้น
3. แผนด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ในตัวบ่งชี้ 4.1 และแผนการอนุรักษ์ พันธุ์ สืบทอด และเผยแพร่ วัฒนธรรม/ภูมิปัญญาท้องถิ่น แผนงานในการกำหนดอัตลักษณ์ของชุมชน ในตัวบ่งชี้ 4.2 ควรอยู่ในแผนเดียวกัน โดยกำหนดเป็นแผนด้านการทำนุบำรุง อนุรักษ์ พันธุ์ สืบทอด และเผยแพร่ ศิลปะวัฒนธรรมหรือภูมิปัญญาท้องถิ่น
4. เกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 3 ควรนิยามคำว่า 1) ชุมชนเกิดอัตลักษณ์ที่เด่นชัดและเป็นที่ยอมรับ 2) ชุมชนนำวัฒนธรรม/ภูมิปัญญาท้องถิ่น/อัตลักษณ์ไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบันได้อย่างกลมกลืนโดยรักษาอัตลักษณ์ของท้องถิ่นและความเป็นไทยได้อย่างเด่นชัด
5. เกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 4 ควรนิยามคำว่า 1) การสร้างประโยชน์ทางเศรษฐกิจ 2) การนำไปใช้ประโยชน์อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ขวัญดาว แจ่มแจ้ง

ผู้อำนวยการสำนักประกันคุณภาพการศึกษา

21 กันยายน 2561